

O kadar çok şey olmuştuk ki, ortadan kaybolmaya karar verdim.

21 Nisan 1980'de 22 kişi İstanbul Sağmalcılar cezaevinden kaçtık. Konuyu www.ozgurmedya.org da yer alan "21 Nisan 1980 yazısında anlattığım için yeniden ele almayacağım. Peki sonraki altı günde neler oldu?"

Eski bir ilişkiyi bulup kalabileceğim bir yer ayarlamasını istedikten sonra, akşama buluşmak üzere sözleştik ve ben Çağlayan'dan Bahçelievler'e gitmeye kalktım. Yaptığım aslında halt etmenin daniskasıydı. Kimliğim yok, polis her yanı tutmuş kaçanları arıyor. Ben ise, birlikte kaçtığımız Ali'ye söz verdiğim için oraya gitmeye kalkıyorum. Ali İstanbul'u pek bilmediği için kaçtıktan sonra ortalıkta kalabilirdi. Halbuki birlikte kaçtığımız Üçüncü Yol'dan arkadaşlarla birlikte hareket etmiş ve randevuya da bu nedenle gelmeyecekti.

Neyse, ana yolları kullanmadan

Bahçelievler'e kadar gittim. Bu arada büyük bir polis aramasına da rastladım. Ama gittiğim yön kaçıığımız yöne doğruydu, onlar ise tersi yönde aramaya yapıyorlardı. Normal, kaçanın uzaklaşması gerekir, yaklaşması değil.

Randevuya kimse gelmeyince ortalıkta durmayıp bir sinemaya girdim. Sonra, akşam üzeri, yine ara yolların minibüs hatlarını kullanarak Şişli'ye döndüm. Buluştuk. Nereye gideceğimizi sordum. Bir işçi mahallesini söyleyince itiraz ettim. "1 Mayıs geliyordu, aramaya yapabilirlerdi". "Yok, dedi, burada bir şey olmaz."

**Gittik. Birkaç kişinin kaldığı
gecekonduunun biraz gelişmiş bir
aile evi. Sempatizan bir aile...
Yemek yedik. Derken haber saati
geldi, televizyonu açtılar. İlk haber
bizim kaçışımız, ekrandaki ilk
fotoğraf da bana ait... Evdekiler bir
ekrana bakıyorlar bir bana
bakıyorlar... İster istemez korktular.
Burada fazla kalamayacağım
anlaşılıyordu. O akşam yatıp
uyuduk.**

**Sabah erken saatlerde kapı
çalındı. “Kim o:” “Polis!” Dü**

**şündüğüm başıma geldi,
genel arama var.
Yataktan kalkmadım,
uyuyor numarasındayım.
Birisi beni dürttü. Baktım
elinde silah bir karakol
polisi. “Kalk da şu yatağı
arayalım” dedi. Kalktım.
Yatağın altına baktı,
yastık altına baktı. Silah
arıyor, belli. Sonra sordu:
“Talebe misin?”**

“İşçiyim!”

**Odadan çıktı. Kimlik
sorsa, yok. Evden
çıkan polisler
sapsarı olan iki
kadına nasihat
ettiler:**

“Neden

korkuyorsunuz?

Kanun sizden yana,

korkmayın.”

**Bunu atlattık ama
şimdi ne olacak...**

Artık burada

kalmam mümkün

değil. Neyse korku

**var ama panik
yok. Hemen birisi
dışarıda durmaya
başladı. Ev biraz
tepedeydi.
Uzaktan polis ya
da jandarma
gördü mü haber
veriyor, ben de**

**tavan arasına
çıkıyordum.
Burada kaldığım
üç gün boyunca
çok kere böyle
yapmak zorunda
kalacaktım.**

**Sonra İbrahim
geldi, yanında
Fatoş adlı bir
bayan arkadaş
vardı. Polaroid
makineyle bir
fotoğraf çekip
kimlik yaptık.
Dandik bir**

**kimlikti ama hiç
yoktan iyiydi.
Başka yere
gitmek için
belediye
otobüsüne
bindik. Otobüs
ün son durağı
Mecidiyeköy idi.**

**Son durakta
bazen otobüsler
arandığı için bir
durak önce inip
biraz yürüyecek
ve ardından
oradaki duraktan
tassiyeye binip**

**Yeni Bosna'ya
gidecektik.**

**Plan hořuma
gitmedi.
Mecidiyeköy,**

Birinci Şube

Merkezinin

olduđu yer.

“Orada beni

tanırlar” dedim.

“Yok, dediler,

yürünecek yol

yüz metre

değil.”

**Öyle de yaptık.
Ben ve Fatoş
yanyana
yürüyoruz.**

**İbrahim biraz
arkamızdan
geliyor. Daha
20 metre
yürümemiştik
ki, yanımıza bir
polis minibüsü
geldi.**

**Aldırmadan
yürümeyi
sürdürdük. Ön
cam açık, iki
polis
konuşuyorlar.
Birisi ötekine:“**

**Œu ocuk
hapisten
kaana ne
kadar
benziyor, değil
mi” dedi.
FatoŒ,**

**“yoldaş,
koşalım”
dedi. Hafif bir
sesle, “sakin
ol” dedim.
Burada
telaşlandık**

**mı, her Şey
bitmiŐ
demekti.
Kaçmakla
kurtulamayız.**

**Öteki polis
itiraz etti,
“yok canım o
değil” diye...
“Kız da
güzelmiş ha”
diye de**

**ekledi. Biz
yine hiç
aldırmadık ve
bu arada
taksilere
ulaşmıştık.
Bindik, araba**

**kalktı. Biraz
sonra dönüp
arkaya
baktım, gelen
yoktu. Öfff
be!...**

**Yeni
Bosna'daki
evde de
birkaç gün
kaldım.
Sonra bir**

**arkadaş
gelip evde
bulanan
broşürleri bir
bavula
doldurdu ve**

**çıktı. Adının
daha sonra
H. Y. Keser
olduğunu
öğreneceğim
bu arkadaş**

**ile evdeki bir
kişi de
birlikte ıktı.
Kısa sürede
geri geldi:
Hüseyin**

**dolmuş
beklerken
tesadüfi bir
arama
sonucu
yakalanmıştı.**

**Yahu bu
nedir! Kaçalı**

**daha altı
gün oldu,
nereye
gitsem bir
şey oluyor.
Kaçtıktan**

**sonra
örgütsel
çalışmaya
hemen
devam
etmek**

**niyetindeydi
m. Kararımı
deđiřtirdim.
Bařımnda bir
felaket
dolařıyordu**

**ve ortadan
kaybolmalıy
dım.**

**Bunu
hapishaned
e kendi
kendime
uzun süre
düşündükte**

n sonra
öğrenmişti
m. Hep çok
dolusun, bu
kadar dolu
olunca, ne

**olup
bittiğine
dikkat
etmiyorsun.
Yaptıkların
hakkında**

**düşünecek
zamanın
kalmıyor ve
de iyi
olmuyor.**

**Düşünüyordum,
yakalanmandan önceki
polis takibi
çok da gizli**

**değilmiş.
Sonradan
düşününce
anlıyorsun.
İyi de
sadece ben**

**değil Ali,
Nebil ve
Belma
bunu
neden fark
edemediler**

**? Hepimiz
cümleten
ayakta
uyuyorduk!**

**Tek
açıklaması
vardı:
Yapılacak
çok iş var,**

**herkesin
kafası çok
dolu ve bu
nedenle de
yeterince**

**dikkat
etmiyorlar.
Kafası
daha az
dolu olan**

birisi

(Mete)

hemen fark

etmiş ve

bana haber

**göndermişti
i, ama ben
anlamamış
tım.**

**Mete, 1977
baharında
Salihli'de
silahla
yakalanır.**

**Oradaki bir
okulda
faşistlerin
devrimcile
re**

**saldırması
na
müdahale
etmek
isterken**

**yakalandı
ve hapse
girdi.
Turgutlu
Grubu da**

denilen
grupla da
görüşmek
için o
bölgeye

**gidince
Mete'yi
cezaevind
e ziyaret
etmiřtim.**

**Silah
cezasını
yatıp
tahliye
olduktan**

**sonra
yeniden
İstanbul'a
geldi.
Buluştuk,**

**kentte
yapılacak
işleri
konuştuk.
Yakalanm**

**amdan
yaklaşık
4-5 hafta
önceydi.
Ayrıldıkta**

**n bir süre
sonra
bana
haber
gönderdi:**

**“İki sivil
senden
ayrıldıktan
sonra beni
izledi, fark**

**ettim,
atlattım.”**

**Bir anlam
veremedi
m. Mete
ile
konuşup**

**dolaşırke
n dikkati
çekecek
bir şey mi
yapmıştıık**

acaba?

Takip

olayının

arkası

epeyce

**derindey
miş ama
üzerinde
fazla
düşünem**

**edim. Çok
yoğunduk
ve
unuttum...**

27

Nisan'da

ortadan

kaybolma

ya karar

verdim.

Bir

arkadaşın

boğaz

sırtlarında

ki

gecekondu

usuna

gittik ve

orada

**kaldığım
bir buçuk
ayda
sadece
daha iyi**

**bir kimlik
için
fotoğraf
çektirmek
amacıyla**

**dışarı
çıkacaktı
m. Bu
arada
saçlarımı**

kulakları

mi

örtecek

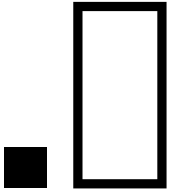
kadar

uzattım,

hiç
sevmediğ
im şeyi
yapıp
bıyık

**biraktım.
Kilo da
aldım.
(Kaçtığım
da 51**

kiloydum)

**Galiba o
evden
ayrılmak
zamanım
gelmiş**

**olacaktı
ki, bir
akşam
yakından
silah**

**sesleri
geldi.
Faşistler
evin
hemen**

**yakınında
birisini
öldürmüş
ler ve
bana da**

**yol
görünmü
ştü.
Yakındaki
evlerin**

**hemen
aranması
kuvvetle
muhteme
ldi.**

**iyi de
akşam
vakti
nereye
gidiir?**

**Birlikte
kaldığımı
z arkadaş
beni bir
öğrenci**

**evine
götürdü.
Ev değil,
yolgeçen
hanı...**

**Giren
çıkan
belli
değil.
Tam**

basılacak

ev yani...

Kimliğim

iyi ama

kendimi

**öğrenci
diye
yutturma
m da zor.
30**

yaşındayı
m, tam
yaşımı
gösterme
sem de

**öğrencilerden
büyük
olduğum
belli...**

**Neyse
baskın
olmadı.
Sonra**

iletifim
kurmak
filan
derken

**bir gün
sonra
Fatoş ile
yeniden**

buluştuk.

Kadın

beni

tanıyama

dı.

Durakta

ikimiz de

bekliyoru

z ve

bana, bu

herif de

nereden

**çıktı,
gibisinde
n ters
ters**

bakıyor. □

**Ondan
sonra
kendimi
daha**

**serbest
hissededec
ektim...**

Gelecek yazıya size 1980

**Ağustos
'unda
durup
dururke**

n

manşetli

ere

çıkmam

**dan söz
edeceği
m.**

**Not: Cu
ma
gününd
en**

Pazartesi

iyeye

kadardır

önce

Bregenz

'e

oradan

da

Cenevre

'ye

gitmem

ve bir

toplantı ile bir panele konuşm

acı

olarak

katılma

m

gerekiyo

r. Bu

nedenle

birkaç

gün

yokum...